

ἀμφιβάλλω περὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῆς. Πρέπει ὁ Βοαβδὶλ νὰ ἐξαχθῇ τῆς ἀπάτης καὶ ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν δλεθρίαν πλάνην τοῦ. Ἡ δικαιοσύνη δὲ ἐπιφορτισθῇ ν' ἀνεύρῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἀν ἡ βασιλισσα ἀποσπᾶτο βεβαίως ἀπὸ τῆς ὁργῆς τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, ἡ τιμὴ τῆς δὲν θὰ ἐτῶζετο. Ἀν τοῦναντίον, ὅριαμθεύσῃ κατὰ τῆς συκοφαντίας ἢ ἀθωότης αὐτῆς, θ' ἀνακηρυχθῇ. Ἐχετε πεποιθήσιν εἰς τὸν Ἀλλὰχ τὸν βοηθῶντα τὴν καταδιωκομένην ἀθωότητα.»

Ἡ σουλτάνα προσκαλεῖται Τρέμουσα εἰσέτι ἐκ τοῦ ἐν ταῖς ἀνακτόροις θυροῦ ἐρυθρᾷ ἐξ αἰσχύνῃς ἀκούσασα τὸ ἔγκλημα ἐφ' ᾧ κατηγορεῖται, φρίττει ἐξ ἀγανακτήσεως ἀναλογιζομένη ὅτι ὁ σύζυγός της ἀμφέβαλλε περὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῆς καὶ ἔδωκεν ἀκρόασιν εἰς βδελυρὰς ὑπονοίας. Ὡρᾷ, συγκεκνημένη, ἀλλὰ ὑπερήφανος ἐπὶ τῇ ἀθωότητι αὐτῆς, ῥίπτει ἐπὶ τοῦ Βοαβδὶλ βλέμμα μᾶλλον ὑπερήφανον ἢ παρακλητικὸν καὶ ἠρέσθη νὰ εἴπῃ. «Ποῦ εἶνε οἱ κατηγοροὶ μου;» Ὁ Ζήγρος Μωάμεθ, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ Χαμητ, τοῦ Μχανδὶν καὶ τοῦ Μχανδάν, προβαίνει καὶ διὰ φωνῆς ἡχηρᾷ εἶπε τὰ ἐπόμενα.

«Ἵπὲρ τῆς τιμῆς τοῦ κυρίου μου, βεβαίω ὅτι ἡ βασιλισσα καὶ ὁ Ἴβν-Χαμητ εἶνε ἔνοχοι. Βεβαίω ὅτι οἱ φίλοι μου καὶ ἐγὼ συνελάβομεν αὐτοὺς ὁμοῦ τὴν ἐσπέραν ἐντὸς τῶν κήπων τοῦ *généralife* παρὰ τὴν μεγάλην κρήνην καὶ πλησίον λευκῆς τινος τριανταφυλλιάς. Ἐνταυθὰ ἔσμεν τέσσαρες ἱππῶται ἕτοιμοι νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν κατηγορίαν ταύτην ἐνόπλις, ἐν περιφράκτῳ πεδίῳ καὶ νὰ ἀποθάνωμεν μᾶλλον ἢ ν' ἀρνηθώμεν τὴν ἀλήθειαν.»

«Ψεύδασαι, προδότα, ἀπεκρίνατο ἡ βασιλισσα. »Σὺ θὰ πληρώσῃς ἀκριβὰ τὴν ἀτιμίαν ταύτην. Διότι ὁ Θεὸς προστατεύει τὸν ἀθῶον καὶ τιμωρεῖ τὸν ἄπιστον».

Εἰς τὰς εὐγενεῖς ταύτας ἐκφράσεις τῆς συκοφαντηθείσης ἀρετῆς χίλια φωνὰ διεμαρτυρήθησαν ὑπὲρ τῆς βασιλισσῆς, χίλιοι βραχίονες ὤψωθησαν ἵνα ὑπερασπίσωσιν αὐτήν. Αὕτη εὐχαριστεῖ μὲν τοὺς γενναίους ὑπερασπιστάς της, ἀλλὰ, ἵνα ἐκλέξῃ μεταξὺ τούτων γενναίων ἱπποτῶν, ζητεῖ καιρὸν πρὸς σκέψιν. Ὡδηγήθη λοιπὸν εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ πύργου *Comarés*, προθεσμία δὲ τριάκοντα ἡμερῶν ὤρισθη διὰ τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν δοκιμὴν τοῦ δικανικοῦ ἀγῶνος.

Μεγίστη ταραχὴ ὑπῆρχεν ἐν τῇ πόλει, διότι οἱ μὲν Ζήγροι, ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἀφοῦ προσέβαλον τοὺς ἐχθροὺς τῶν διὰ προδοσίας, ἐπιρῶντο νὰ ὑπερασπίσωσιν ἑαυτοὺς διὰ τῆς βίας· οἱ δὲ Ἀβενσεράγοι ἐγκαταλιπόντες τὴν σημαίαν τοῦ Βοαβδὶλ προσήρχοντο εἰς τὰς τάξεις τοῦ Φερδινάνδου καὶ τῆς Ἰσαβέλλας.

Ἐν ᾧ ὑπῆρχον οἱ ἐμφύλιοι οὗτοι πόλεμοι, ἡ φυλακισμένη βασιλισσα ἠλπίζε πάντοτε ὅτι ὁ Θεὸς ἤθελε καταστήσῃ ἐκδηλον τὴν ἀθωότητα αὐτῆς, καὶ ὅτι ὁ σύζυγός θα εὕρισκεν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν καρ-

δίαν τοῦ τὴν δικαιολόγησιν ἐκείνης, ἣν τόσον εἶχεν ἀγαπήσῃ.

Ἡ τριακονθήμερος προθεσμία εἶχε λήξῃ, ἡ δὲ σουλτάνα δὲν εἶχεν εἰσέτι ἐκλέξῃ τοὺς ὑπερασπιστάς της. Ὁ Βοαβδὶλ, ἀκαμπτος ἐν τῇ σκληρᾷ καὶ τυφλῇ ἐκδικήσει τοῦ, ἤθελε νὰ παραδώσῃ τὴν ἄπιστον εἰς τὴν πυρᾷ.

Ὁ Μουᾶς ἐπέτυχε νῆαν προθεσμίαν δέκα πέντε ἡμερῶν καὶ ἐπέισε τὴν κατηγορουμένην νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ὑπερασπίσιν της.

Ἀπελπισθεῖσα ἐκ τῆς ἰσχυρογνωμοσύνης τοῦ συζύγου της, τεθλιμμένη διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ἀβενσεράγων, ἡ δυστυχὴς αἰχμάλωτος, μὴ ἐλπίζουσα πλέον εἰς τὴν διὰ θαύματος φανέρωσιν τῆς ἀθωότητός της, ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ τέλος αὐτῇ ἡ ἰδία εἰς τὴν ἔσπιναν αὐτῆς ζωὴν, ἀντὶ νὰ ἐκτεθῇ, καὶ τοι ἀθῶα εἰς τὴν ἀτιμίαν βαρβάρου καὶ ἀναρμόστου εἰς αὐτὴν τιμωρίας. Ἀλλὰ πρὸ τούτου ἡ βασιλισσα ἠθέλησε νὰ ἀποχαιρετίσῃ τὰς δύο γυναῖκας, αἵτινες ἠκολούθησαν αὐτὴν ἐν τῇ φυλακῇ της, τὴν Ζελίμαν καὶ τὴν Ἑσπεράντζαν Χίταν. Ἡ τελευταία αὕτη δούλη, κόρη καστιλλανοῦ ἱππότη, εἶχε μετ' ἄλλων λαφύρων αἰχμαλωτισθῇ ὑπὸ τῶν Μαύρων. Ἡ Ἑσπεράντζα εἶπεν εἰς τὴν σουλτάναν· «Ἐὰν ὁ Θεὸς τῶν μουσουλμάνων εἶνε κωφὸς εἰς τὴν φωνὴν τῆς καταδιωκομένης ἀθωότητος, ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν ἀπαγορεύει »εἰς ἡμᾶς νὰ ἀπελπιζώμεθα περὶ τῆς Προνοίας αὐτοῦ. Αὐτὸς μόνος ἔδωκε τὴν ζωὴν, καὶ ἀπαγορεύει »εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐγκαταλίπῃ ταύτην ἄνευ τῆς »θελήσεώς του. Μεταξὺ τῶν χριστιανῶν ἱπποτῶν πολλοὶ θὰ θεώρουν ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς, ἐὰν ὑπερησπίζοντο ὑμᾶς. Δὲν ἠκούσατέ ποτε νὰ ὀμιλῶσι περὶ νέου »τινὸς ἥρωος τοῦ Ἀδν Ζουάν Σακόν, ἐκ Καρθαγένης; »Γράψατε αὐτῷ, καὶ εἰμὶ βεβαία ὅτι θὰ σπεύσῃ εἰς »βοήθειαν ὑμῶν μετὰ τινων φίλων του».

[Ἔπεται συνέχεια.]

ΚΥΡΙΑ,

ἢν οὐδέποτε εἶδον οἱ ἄνθρωποι μευιδῶσαι

Τὸ ἐπόμενον γεγονός θεωρεῖται μὲν ὡς παράδοσις ἐν Ἀγγλίᾳ, εἶνε ὅμως ἱκανῶς διδακτικόν.

Ἡ κυρία Ἀννα, σύζυγος Λόρδου, κόμισσα τοῦ Λ. ἦτο θελκτικὸν τέκνον πενταετές, ὅτε ἠγγέλθη αὐτῇ ἡ γέννησις μικροῦ ἀδελφοῦ. Τὸ γεγονός τοῦτο, ὅπερ ἐπλήρου χαρὰς τὴν οἰκογένειαν, ὑπῆρξεν εἰς αὐτὴν δηλητήριο ἐνεκα τῆς ἀσκεψίας τῶν ὑπηρετριῶν, αἵτινες ἤθελον νὰ διασκεδάσωσι πρὸς βλάβην αὐτῆς. Ἔως τότε αὕτη ἦτο ἡ χαρὰ τῶν γονέων καὶ εἰς αὐτὴν μόνον ἐπεδαψίλευον τὴν λατρείαν των. Εἰς τὸ ἔξῃς, εἶπεν αὐτῇ ἡ τροφὸς της, δὲν θὰ ἀγαπῶσι πλέον αὐτὴν οἱ γοεῖς, ἀλλὰ τὸ νεογνόν, εἰς τὸ ὅποιον ἀποκλειστικῶς θὰ ἐπιδαψιλεύωσιν πάσας αὐτῶν τὰς περιποιήσεις. Ἡ δυστυχὴς μικρὰ κόμισσα κατ' ἀρχὰς μὲν παρεπονέθη, ἔπειτα ὀργισθεῖσα, εἶπεν ὑπερηφάνως: Ὅθ' ἐπάγω εἰς τὴν μαμὰν μου, νὰ τὸ εἶλω. Καὶ

ταῦτα εἰπούσα ἔτρεξε πρὸς τὴν αἰθούσαν, ὅθεν ἡ μήτηρ αὐτῆς δὲν ἐξήρχετο πρὸ δύο ἡμερῶν κατ' ἐπιμέλειαν πρὸς τὴν θύραν ἠνθοῖζεν αὐτὴν μετὰ πρότου. Ἐνῆπις κυρία τὴν ἔλαβεν εἰς τὰς ἀγκάλας της καὶ τὴν ἐμπόδισε νὰ προχωρήσῃ λέγουσα εἰς αὐτήν, «Δὲν μὲν ἀνάσαι· νὰ εἴδῃς τὰ ἴππικα τὴν στείμην τὴν μητέρα σου». Ἀλλὰ τὸ παιδίον ἤρξατο νὰ κραυγάζῃ μεγα-

ὥπεις καλῶς ὅτις ἡ μήτηρ σου δὲν σε ἀγαπᾷ πλέον. Τότε ἡ μακρὰ κόρη ἐξωφρενῶν γενομένη ἔτρεξε πρὸς τὸ νοσηγόν καὶ λαβοῦσα σιδήρον, ὃν ἐδύνατο νὰ σηκώσῃ, ἐβράβην αὐτὸν λυσσώδως εἰς τὸ λίκνον. Τὸ αἶθρον νήπιον ἐκβαλὼν ἀπὸ τῆς φωνῆς δὲν ἐξύπνησε πλέον. Ἡ νεκρὰ καὶ θελγήτων πλήρης μήτηρ μαθοῦσα τὸ γεγονός, κατελήθη ὑπὸ σπασμῶν καὶ ἀπέθανεν.

λοφῶνως καὶ νὰ θυρυβῇ τόσον δυνατὰ, ὥστε ἡ μαία δὲν εἶχεν ἄλλο μέσον ἢ νὰ τὴν φέρῃ ταχέως πρὸς τὴν τροφὴν τῆς παρὰγγέλλουσα αὐτὴν νὰ τὴν κρατῇ μακρὰν τοῦ δωματίου. «Σοὶ τὸ εἶπον, καθαρά, κόμησά μου, ἐπανελάβην ἡ ἀνόητος ὑπερήτρια βλε-

ἀμέσως· ἡ ἱστορία προστίθησιν ὅτι μετὰ τὸ συμβῆναι τοῦτο μέχρι τέλους τοῦ μακροῦ αὐτῆς βίου ἡ κόμῃσά Ἀννα, ἥτις εἶχε κληρονομήσῃ γαίας, τίτλους καὶ πλούτη τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, ἥτις ὑπανδρεύθη καὶ ἐγέννησε τέκνα, ἥτις ἦτο ἀξιώρατος καὶ ὑπὸ πάντων

τιμωμένη, ουδέποτε έγγελασεν εν τῷ βίῳ της. Ο σύ-
ζυγος αὐτῆς, ὁ κόμης τοῦ Kilmarnock, ἀπεκτελέσθη
διὰ πολιτικῶν ἐγκλημῶν τῷ 1746.

Γονεῖς, λάβετε ὑπὸ σπουδαίαν σκέψιν τὰς πρώτας
ἐνδείξεις τῆς ζήλοτυπίας τῶν τέκνων ὑμῶν. Ἐκα-
στον νεόνυτον ἀξ. παρρησιαζέται εἰς τὰ μεγαλεῖτα
τέκνα ὡς ἡρώδην εὐαρεστών, ὡς προθυμὴν χάριτα εἰς
τὴν οἰκογένειαν. Ἡ ζήλοτυπία ἐξεγείρεται εἰς τὰς
καρδίας τῶν νέων πολὺ ἐνδοκότερον παρ' ὅτου φαν-
ταστικῶς καὶ ἀνυπομονήτως ἐν ὅσῳ ἡλικίᾳ εἶναι

Εἶναι εἰκὼν, ἥτις συχνότατα διέρχεται ἀπαράτηρη-
τος πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας, ἀν καὶ συνεχῶς ἡ ἀνυ-
πομονήσι δὲν θάνη εἰς τὸ σημεῖον τῆς ὑπομονῆς τῆς
εἰκόνος μας, οὐτ' ἔχει τὴν ἀρετὴν ἐκείνην χάριν τῆς κο-
ρασίδος, οὐχ ἥττον οὐδέποτε διηγείρεν ἐν ἡμῖν τὴν
σκέψιν ποσάκις ἀνά γε ὁ ἄνθρωπος ἐξέτασε νὰ προ-
τρέξῃ τοῦ προσωρισμένου καὶ νὰ προλάβῃ περιστάσεις,
ὧν ἡδυνάτο ἐπίσημ' εὐκόλως νὰ ἀντιμετώπιζῃ τὴν ὡρί-
μανσιν.

ΑΠΟΤΕΛΙΣΜΑΤΑ

τάζεται τις. Ἀρ' ἡτοῦ ὁ πρωτότοκος ἐφόνευσε τὸν
ἀδελφόν του, ἡ ζήλοτυπία θέλει πάντοτε ὁδοῦ!

ΚΑΙΝΕΡΑ

Ὁραὶν εἰκόνα ἀνυπομονήσις ἐπιτυχιστῆν καὶ
εὐφροσύνην παραθέτομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.
Ἡ μικρὰ κόρη μὴ δυνάμενη νὰ πῇ τὸ περιεχόμενον
τοῦ κυλίσκου διότι, καὶ εἰς ἐγχευσε αὐτὸ εἰς πινάκιον,
ὅπερ ἐγείρει μετὰ χάριτος, καὶ φασὰ ἐπανειλημμέ-
νως ὅπως πῇ αὐτὸ κατὰ δόσεις.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΓΡΕΒΗΣ

Ἡ παρατεταμένη εἰκὼν τοῦ Ἰουλίου Γρεβῆ,
τοῦ νῦν προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Γνωρί-
ζουσιν οἱ ἀναγνώσται, ὅτι ὁ Ἰούλιος Γρεβῆς ἐξελέγ-
θη πρόεδρος πέρυσιν τῇ 18/30 Ἰανουαρίου τοῦ 1879
μετὰ τὴν παραιτήσιν τοῦ Μακμαρόν. Ὁ Ἰούλιος Γρε-
βῆς γεννηθεὶς τῇ 1813 ἀγείρει σήμερον τὸ 67 ἔτος τῆς
ἡλικίας του. Ἐσπούδασεν ἐν Παρίσι τοὺς 20 νομικὰ καὶ
ὡς συνήγορος μετεχειρίσθη τὴν ἐγγλωττίαν αὐτοῦ εἰς
ὑπεράσπισιν τῶν ριζοσπαστῶν. Τῇ 1848 διωρίσθη εἰ-